

com l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma, o assessorant el Teatre Nacional de Catalunya.

El seu compromís intel·lectual i institucional va anar lligat sempre al compromís polític i cívic amb el seu país; a un contracte personal, si es pot dir així, amb el coneixement del passat, la preocupació activa pel present i la construcció del futur de Catalunya, amb la seva personalitat política, amb la seva cultura i amb la seva llengua. No sé si suficient, però sí que fou un reconeixement més que merescut la distinció per a la Promoció de la Recerca Universitària que li fou atorgada per la Generalitat de Catalunya el 2002.

És de lamentar la seva fi prematura, amb tantes coses que egoïstament podíem i volíem esperar-ne.

Text llegit per Manuel Jorba i Jorba en el Ple del dia 19 de novembre de 2012

Membres emèrits

Bartomeu Barceló i Pons

(14.5.1932 - 10.10.2012)

Bartomeu Barceló ha mort als vuitanta anys. Vicent Rosselló era membre de la Secció de Filosofia i Ciències Socials, va publicar ahir a *La Vanguardia* un article *in memoriam* on deia que «abans de Bartomeu Barceló no hi havia geografia científica a Mallorca». Aquesta frase resumeix la tasca de Barceló.

Barceló va estudiar les illes Balears, i especialment l'illa de Mallorca. Va començar la seva carrera professional a secundària per passar a la universitat, primer a la Universi-

tat Autònoma de Barcelona i després a la Universitat de les Illes Balears. Era un home de fortes conviccions, vital, rigorós i que ajudava tothom.

Coneixedor de les illes Balears, es va dedicar a fer-les conèixer als altres des d'un punt de vista geogràfic. Era un personatge dual com a professor i persona. Va començar estudis de geologia i va acabar sent geògraf.

Era generós i molt exigent de fidelitats dels seus deixebles. De vegades no es va veure correspost i, per això, va tenir alguns enfrontaments. Tot i així, hi ha moltes persones (entre elles, el mateix Josep M. Panareda) que se sentiren ajudades per ell i que en guarden un bon record. En nom de tots ells se li adreça un record i un reconeixement agraït.

Resum del text llegit per Josep M. Panareda Clopés en el Ple del dia 15 d'octubre de 2012

Oriol Casassas i Simó

(1.9.1923 - 10.10.2012)

Oriol Casassas era metge pediatre, però també un resistent. Era, de fet, metge, resistent i poeta. Així queda definit.

Es va cuidar de conservar el que va quedar el 1939, després de la desfeta. Va ser militant del Front Universitari de Catalunya, evidentment clandestí. Li escau el que diu el recordatori que van repartir en l'acte de comiat: «Empelta les pereres, Dafnis: els teus descendents ja colliran la fruita», de Virgili. Mirava molt cap al futur, com si anés amb els llums llargs del cotxe. Era molt esperançat.

Havia nascut a Sabadell el dia 1 de setembre de 1923. A la família eren tres germans (tots tres membres de l'Institut d'Estudis Catalans). L'Enric, químic, va ser president de